

b) az úgynevezett munkaerőpiac-védelmi záradék alapján 2003. április 16-a, tehát a Lengyelország EU-csatlakozásáról szóló szerződés aláírása utánra is kiterjesztette a regionális korlátozásokat a munkavállalók munkaerőpiacra jutását illetően,

nem teljesítette az EK 49. cikkéből és a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 24. cikkében említett XII. melléklet 13. pontja „Személyek szabad mozgása” című 2. fejezetében szereplő standstill záradékból eredő kötelezettségeit,

– kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A. A lengyel munkavállalóknak vállalkozási szerződések németországi teljesítése céljából történő kiküldetését a lengyel vállalkozások munkavállalóinak vállalkozási szerződések teljesítése céljából történő kiküldetéséről szóló, a lengyel és a német kormány által 1990. január 31-én aláírt megállapodás szabályozza. A német közigazgatási gyakorlat „német vállalkozásként” értelmezi az említett megállapodás 1. cikkének (1) bekezdésében szereplő „a másik fél vállalkozása” fogalmát.

B. Ebből következően kizárólag német vállalkozások köthetnek a megállapodás szerinti vállalkozási szerződéseket. Más tagállamokbeli vállalkozások számára, ha Németországban kívánnak munkákat végezni, nem marad más lehetőség, mint leányvállalatot alapítani Németországban. A más tagállamokbeli vállalkozások ezáltal akadályoztatva vannak abban, hogy az EK 49. cikk által biztosított szolgáltatásnyújtás szabadságával éljenek annak érdekében, hogy a német-lengyel megállapodás alapján lengyel vállalkozásokkal vállalkozási szerződéseket kössenek a Németországi Szövetségi Köztársaságban teljesítendő munkák elvégzésére. Itt tehát a nem német vállalkozásokkal szemben alkalmazott, az állampolgárságon, illetve a vállalkozás székhelyén alapuló hátrányos megkülönböztetésről van szó.

C. Az EK 46. cikk és az EK 55. cikk összefüggő rendelkezései értelmében megkülönböztetést eredményező különleges szabályozás csak közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokkal igazolható. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 46. cikkben szereplő, a közrend védelmén alapuló igazolási okra történő hivatkozás feltétele a hátrányosan megkülönböztető intézkedés hatályban tartásának szükségessége a társadalom valamely alapvető érdeke tényleges és kellően súlyos veszélyeztetésének elkerülése érdekében.

D. Ezek a feltételek a Bizottság álláspontja szerint a jelen esetben nem teljesülnek. A megállapodás szabályszerű végrehajtásának felügyeletéhez szerinte nem szükséges a németországi székhellyel rendelkező vállalkozásokra történő korlátozás, mivel egyébként is a német hatóságokhoz kell benyújtani valamennyi kérelmet. Ami a megbízó társadalombiztosítási hozzájárulások befizetése terén fennálló felelőssége érvényesítésének és a jogsértések szankcionálásának kérdését illeti, ezek nem konkrétan a vállalkozási szerződésről szóló megállapodással függenek össze, hanem általában felme-

rülnek olyan esetben, amikor más tagállambeli vállalkozás nyújt szolgáltatásokat Németország területén. Arra utaló jelek sincsenek, hogy a kétoldalú megállapodás más tagállambeli vállalkozások számára történő megnyitása a csatlakozási szerződésben foglalt átmeneti rendelkezések szabálytalan alkalmazásához vagy megkerüléséhez vezethetne. Az átmeneti rendelkezések szabálytalan kihasználásától való félelem semmi esetre sem jelenti a közrend vagy közbiztonság olyan, kellően súlyos veszélyeztetését, amely a szolgáltatásnyújtás szabadságának hátrányos megkülönböztetést eredményező korlátozása igazolható lenne.

E. A 2003. április 16-i csatlakozási okmány 24. cikkében foglalt XII. melléklet 13. pontjának 2. fejezetében szereplő standstill záradék szövegéből az következik, hogy a standstill kötelezettség abszolút [hatályú], és a 2003. április 16-án fennálló helyzethez képest tilos a vállalkozási szerződések teljesítése körében a lengyel munkavállalók lehetőségeit bármilyen módon csökkenteni a német munkaerőpiacra jutást illetően. A Bundesagentur für Arbeit (Szövetségi munkaügyi ügynökség) közigazgatási gyakorlatában folyamatosan alkalmazott ún. munkaerőpiac-védelmi záradék értelmében azonban főszabály szerint nem engedélyezhetők az ügynökség illetékességi körébe tartozó olyan területen teljesítendő vállalkozási szerződések, ahol a munkanélküliek aránya az utolsó hat hónap átlagában legalább 30 %-kal meghaladta a Németországi Szövetségi Köztársaság munkanélküliségi rátáját. Az ügynökség ezen szabályozás hatálya alá tartozó területeinek jegyzékét negyedévenként naprakésszé teszik. Következésképpen a munkaerőpiac-védelmi záradék sérti a csatlakozási okmányhoz fűzött standstill-záradékot, mivel 2003. április 16-át követően a zárolt területek jegyzékébe újabb ügynökségi területek kerültek felvé-

Handelsgericht Wien (Ausztria) által 2007. december 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Friederike Wallentin-Hermann kontra Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA

(C-549/07. sz. ügy)

(2008/C 64/27)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Handelsgericht Wien (Ausztria).

Az alapeljárás felei

Felperes: Friederike Wallentin-Hermann.

Alperes: Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ tizennegyedik preambulumbekzdésére figyelemmel, a rendelet 5. cikkének (3) bekezdése szerinti rendkívüli körülmények állnak-e fenn, ha a légi jármű műszaki hibája, különösen hajtóműhibája következtében a légi járatot törlik, továbbá a rendelet 5. cikkének (3) bekezdése szerinti kimentési okokat a Montreali Egyezmény rendelkezései (19. cikk) alapján kell-e értelmezni?
2. Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén: a légi járatok törlését az átlagosnál gyakrabban műszaki hibával indokoló légifuvarozók esetében a rendelet 5. cikkének (3) bekezdése szerinti rendkívüli körülmények állnak-e fenn önmagára a műszaki hibák gyakoriságára tekintettel?
3. Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén: megtett-e a légifuvarozó a rendelet 5. cikkének (3) bekezdése szerinti minden „ésszerű intézkedést”, ha a törvényben előírt minimumkövetelményeket kielégítő karbantartási munkák elvégzését bizonyítja, és ez elegendő ahhoz, hogy a légifuvarozó a rendelet 7. cikkével összefüggésben értelmezett 5. cikke szerinti kártérítési kötelezettség alól mentesüljön?
4. Az 1. kérdésre adott nemleges válasz esetén: a rendelet 5. cikkének (3) bekezdése szerinti rendkívüli körülményeknek az olyan elháríthatatlan külső okok (vis maior) vagy természeti események minősülnek-e, amelyek nem műszaki hibára vezethetők vissza, és így a légifuvarozó tevékenységi körén kívül esnek?

⁽¹⁾ HL L 46., 2004.2.17., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2007. december 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Deniz Sahin kontra Bundesminister für Inneres

(C-551/07. sz. ügy)

(2008/C 64/28)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof (Ausztria)

Az alapeljárás felei

Felperes: Deniz Sahin

Alperes: Bundesminister für Inneres

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a) Úgy kell-e értelmezni az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: irányelv) 3. cikkének (1) bekezdését, 6. cikkének (2) bekezdését, valamint 7. cikke (1) bekezdésének d) pontját és 7. cikkének (2) bekezdését, hogy e rendelkezések azokra – az irányelv 2. cikkének 2. pontja szerinti értelemben vett – családtagokra is vonatkoznak, akik az uniós polgártól függetlenül érkeztek a fogadó tagállamba (az irányelv 2. cikkének 3. pontja), és csak ott szereztek hozzátartozói jogállást vagy alapítottak az uniós polgárral családot?
- b) Igenlő válasz esetén függ-e ez attól, hogy a családtag a hozzátartozói jogállás megszerzésének vagy a családalapításnak az időpontjában jogszerűen tartózkodik-e a fogadó tagállamban? Ha igen, elegendő-e a jogszerű tartózkodáshoz, hogy a családtagot pusztán menedékkérői jogállásánál fogva illeti meg a tartózkodás joga?
- c) Ha az a) és b) pontban megfogalmazott kérdésekre adandó válasz alapján az irányelvből nem következik a tartózkodásra „pusztán” menedékkérőként jogosult és a fogadó tagállamba az uniós polgártól függetlenül érkezett, hozzátartozói jogállást csak a fogadó tagállamban szerzett vagy az uniós polgárral családot csak a fogadó tagállamban alapított családtag tartózkodáshoz való joga: tekintet nélkül erre – a családi élet tiszteletben tartásához való alapvető jog fényében – levezethető-e az EK 18., illetve az EK 39. cikkéből a tartózkodáshoz való jog olyan esetben, amelyben a családtag szűk négy éve tartózkodik a fogadó tagállamban, és ott egy uniós polgárral – akivel mintegy három és fél éve együtt él, és akivel egy 20 hónapos közös gyermeke van – egy éve házasságban él?

- 2) Ellentétes-e az irányelv 9. cikkének (1) bekezdésével és 10. cikkének (1) bekezdésével az olyan nemzeti szabályozás, amely alapján valamely uniós polgárnak azon családtagjai, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, és akiket a közösségi jog, különösen az irányelv 7. cikke (2) bekezdésének alapján illet meg a tartózkodás joga, csak azért nem kaphatnak tartózkodási kártyát („Tartózkodási kártya uniós polgár családtagjai számára”), mert a fogadó tagállam menedékjogra vonatkozó törvényi rendelkezései alapján e államban (ideiglenes) tartózkodásra jogosultak?

⁽¹⁾ HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.